

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/288759>

6

STELLINGEN,

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Recht,

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

M^R. J. A. FRUIN,

gewoon Hoogleraar in de Rechtsgeleerde Faculteit,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT EN VOLGENS
BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

DOOR

ROELAND VAN DE WERK,

geboren te Zevenbergen,

TE VERDEDIGEN,

OP VRIJDAG DEN 23sten JUNIJ 1865, DES NAMIDDAGS TEN 2 URE.

UTRECHT,
J. DE KRUIJFF.
1865.

TYPIS MANDAVERUNT L. E. BOSCH ET FILIUS.

STELLINGEN.

I.

Non facio cum LASPEYRES (archiv f. c. Pr. XXI), creditorem conscientiam fraudis habentem, cui debitor solvit, actione Pauliana conveniri posse.

II.

Nulla antinomia inter l. 1 pr. D. de legatis II et l. 52 D. de cond. et demonstrat. (35.1).

III.

Verba „et tunc” in l. 7 § 17 D. de public. in rem act. spectant praecedentia „initium traditionis”, et minime tempus actionis instituendae, uti TIGERSTRÖM dicit.

IV.

Minor, qui jussu patris pecuniam mutuam accepit, a restitutione in integrum non excluditur.

V.

Wanneer de vordering van den man, tot ontkenning der wettigheid van een kind op grond van art. 307 B. W., is toegewezen, levert dit nog geen bewijs van het overspel der vrouw.

VI.

De erfgenamen bij versterf hebben de bevoegdheid van den notaris afschrift van eenen herroepen uitersten wil te vragen.

VII.

Bij de zoogenaamde societas leonina wordt de winst verdeeld naar evenredigheid van ieders inbreng.

VIII.

In geval een huurder, schoon daartoe onbevoegd, de zaak weder verhuurd heeft, is de tweede huurder niet verplicht, aan den oorspronkelijken verhuurder den geheelen aan dezen door den eersten huurder verschuldigten prijs te voldoen.

IX.

De koper van een verhuurd goed kan den huurprijs van den huurder vorderen; maar de verkooper moet de door den huurder gemaakte verbeteringen aan dezen vergoeden.

X.

Natuurlijke kinderen, aan wie de erfenis hunner grootouders bij versterf ten deel valt, krijgen daardoor geen aanspraak op het wettelijk erfdeel.

XI.

Een schuldenaar, die eenen der hoofdelijke schuld-eischers heeft betaald, terwijl hij door eenen anderen reeds in rechten was aangesproken, kan volstaan met dezen laatsten zijn aandeel te geven, tenzij deze een titel had bij testament verkregen.

XII.

Met de beperking aan het slot der vorige stelling vermeld, moet de hoofdelijke schuldeischer, aan wien de geheele schuld is betaald, aan zijne medeschuldeischers hun aandeel uitkeeren.

XIII.

Het is niet waar, dat de onherroepelijke volmacht van art. 1223 al. 2 B. W. door alle middelen, waardoor lastgeving eindigt, met uitzondering der herroeping, te niet gaat.

XIV.

In het geval van art. 510 B. Rv. gaan de hypothecken der volgende hypothecaire schuldeischers niet te niet.

XV.

Wanneer de failliet eene erfenis verworpen heeft, hebben de schuldeischers de actie van art. 775 K. niet.

XVI.

In het geval van art. 238 K. kan de eerste verkooper, zoo de tweede recht tot terugvordering heeft, in diens plaats dat recht uitoefenen.

XVII.

Ten onrechte leert DE PINTO (§ 581) dat de curatoren het recht zouden missen, de schuldeischers van den failliet, die eene rechtsvordering hebben ingesteld of instellen, naar de verificatie te verwijzen.

XVIII.

Met recht beweert KIST (pag. 237), dat de houder eener assignatie alleen dan recht van verhaal heeft, zoo hij de waarde heeft voldaan.

XIX.

Bij poging tot afdrijving der vrucht zou de wet behooren te onderscheiden of de medeplichtige met of zonder toestemming der bezwangerde heeft gehandeld.

XX.

Hij die zich verzekert tegen schade, die hij weet dat reeds bestond, handelt alleen daardoor niet tegen art. 405 C. P.

XXI.

Die iemand mondeling bedreigt met eene der misdaden in art. 305 C. P. aangeduid, kan niet volgens art. 307 C. P. gestraft worden, zoo niet de bewijzen daar zijn, dat hij inderdaad zijne bedreiging zou vervuld hebben.

XXII.

Met recht wordt bij krijgslieden dronkenschap als misdrijf aangemerkt.

XXIII.

Ik stem niet in met MONTESQUIEU, die de doodstraf tegen de deserteurs als niet doeltreffend laakt: par une raison bien simple, zegt hij, des hommes accoutumés à hasarder vingt fois leur vie pour rien pendant l'espace d'une campagne seulement, n'hésiteront jamais, lorsque le dégoût du service les prendra, à la hasarder une fois pour recouvrer leur liberté.

XXIV.

Fransch-keizerlijke decreten betrekkelijk het beheer der polders kunnen door provinciale verordeningen opgeheven worden.

XXV.

De vreemde gezanten alhier zijn naar de beginselen van het volkenrecht, aan onzen rechtsdwang niet onderworpen.

XXVI.

Handelsvrijheid in de koloniën kan nooit nadeelig voor het moederland werken.

XXVII.

Beperkte aansprakelijkheid bij bankvennootschappen verdient de voorkeur.

XXVIII.

De letterkundige eigendom, hetzij dan voor korter of langer tijd, moet bij de wet erkend worden.

19 15782